

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รัฐบาลนอกจากจะมีหน้าที่ในการรักษาความสงบภายในประเทศ และป้องกันประเทศจากการรุกรานของข้าศึกศัตรูแล้ว ยังมีหน้าที่ในด้านการจัดการดูแลและส่งเสริมการ สาธารณสุข การศึกษา การเกษตร การอุตสาหกรรม การสื่อสาร การพลังงาน และการพาณิชย์ อื่น ๆ ฯลฯ การดำเนินการของรัฐบาลดังกล่าว เห็นได้ชัดเจนว่าต้องมีค่าใช้จ่าย ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องหารายได้เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งรายได้ของรัฐบาลได้มาจากหลายทาง เช่น จากการเก็บภาษีอากร การขายสินค้า การให้บริการ การรับบริจาคหรือจากการรับความช่วยเหลือ ฯลฯ แต่รายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล

การเก็บภาษีอากรนอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้ เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาลแล้ว ภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางธุรกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยควบคุมการบริโภคของประชาชน หรือสนองนโยบายบางประการของรัฐบาล เช่น การศึกษา การสวัสดิการทางสังคม ฯลฯ

การเก็บภาษีเงินได้จะกำหนดให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้ ยื่นแบบทุกครึ่งปีและสิ้นปีในกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลจะกำหนดให้ยื่นแบบทุกครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีและสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี การยื่นแบบดังกล่าวผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องรับผิดชอบชำระภาษีแต่ละครั้งเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องการหลีกเลี่ยงการชำระภาษีหรือชำระภาษีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ทำให้รายได้รัฐบาลที่จะนำไปพัฒนาประเทศนั้นเก็บได้ไม่สม่ำเสมอและไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นผลให้รัฐบาลขาดสภาพคล่องในการดำเนินงานในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นกรมสรรพากรจึงกำหนดให้มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย เพื่อให้การเก็บภาษีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การจัดเก็บภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วยยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็เป็นประโยชน์ในด้านช่วยแบ่งเบาการกระจายการชำระเงินภาษีที่ต้องเสียให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีแทนการชำระเป็นก้อนเพียงครั้งเดียว

การจัดเก็บภาษีของรัฐโดยวิธีกำหนดให้มีการหักภาษีไว้เมื่อมีการจ่ายเงินได้ เป็นวิธีการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง ซึ่งนอกจากรัฐจะได้เงินภาษีเข้าคลังมาใช้ก่อนกำหนดเวลาการเสีย

ภาษีแล้ว ยังเป็นหลักฐานเบื้องต้นแสดงแหล่งที่มาของรายได้ของผู้มีเงินได้ด้วย จึงสะดวกในการติดตามหากผู้มีเงินได้ไม่นำเงินได้ยื่นรายการเสียภาษีภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เป็นการจัดเก็บภาษีของรัฐวิธีหนึ่งที่กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องเสียภาษีก่อนที่จะถึงกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ โดยกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามประเภทเงินได้และอัตราภาษีที่กำหนด ซึ่งภาษีเงินได้ที่ผู้มีเงินได้ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายนั้น กฎหมายให้ถือเป็นเครดิตภาษีของผู้มีเงินได้ เมื่อถึงกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ก็มีสิทธิที่จะนำเอาภาษีที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายนั้นไปหักออกจากภาษีที่จะต้องเสีย และเสียภาษีเพิ่มเฉพาะส่วนที่เหลือหลังจากหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้วเท่านั้น ทั้งนี้ หากปรากฏว่าเมื่อคำนวณภาษีเงินได้ประจำปี มีภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายไว้แล้วมากกว่าภาษีที่จะต้องเสีย ผู้มีเงินได้ก็มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษีในส่วนของภาษีหัก ณ ที่จ่าย ที่ถูกหักไว้เกินได้

การหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย แยกเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย และภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย คือผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นผู้รับเงินที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ที่จ่ายเงินได้ต้องหักภาษีพร้อมทั้งออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย เมื่อมีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงิน และต้องนำส่งภาษีที่ทำการหักไว้ให้แก่สรรพากร โดยการขึ้นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.1 หรือ ภ.ง.ด.2 หรือ ภ.ง.ด.3 ภายในวันที่ 7 นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน โดยจะยื่นด้วยแบบแสดงรายการใดขึ้นอยู่กับประเภทเงินได้ที่จ่าย

ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย คือผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นผู้รับเงินที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ที่จ่ายเงินได้ต้องหักภาษีพร้อมทั้งออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย เมื่อมีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงิน และต้องนำส่งภาษีที่ทำการหักไว้ให้แก่สรรพากร กรณีผู้รับเงินเป็นนิติบุคคลประกอบกิจการในประเทศไทย ให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.53 ภายในวันที่ 7 นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน กรณีผู้รับเงินเป็นนิติบุคคลต่างประเทศประกอบกิจการในต่างประเทศ ให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.54 ภายในวันที่ 7 นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน

ในปัจจุบันกรมสรรพากรได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี และถือเป็นการเปลี่ยนโครงสร้างและนโยบายการจัดเก็บภาษีครั้งสำคัญขององค์กร คือ การนำระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการและให้เป็นปัจจุบันมาใช้ โดยเริ่มใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ดังนั้นในการ

ปฏิบัติงานตามนโยบายดังกล่าวจึงได้มีการจัดตั้งทีมกำกับดูแลผู้เสียหายขึ้นมา เพื่อกำกับดูแลผู้ที่มีเงินได้และผู้ประกอบกิจการให้เสียหายถูกต้องและเป็นปัจจุบัน โดยทีมกำกับดูแลผู้เสียหายมีหน้าที่ในการออกตรวจสอบสภาพกิจการ ณ สถานประกอบการ เพื่อจัดเก็บภาษีตามข้อเท็จจริงของการประกอบกิจการพร้อมทั้งแนะนำผู้เสียหายอย่างใกล้ชิด และกำกับดูแลการยื่นแบบเสียภาษีบนระบบเครือข่ายรัฐาการ ซึ่งมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเป็นเครื่องมือในการติดตามการเสียภาษี คือ การใช้ระบบออนไลน์บน Intranet เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลการเสียภาษีทุกประเภทของผู้เสียหายได้อย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์ รวมทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศุลกากร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

การกำกับดูแลการเสียภาษีของผู้ประกอบการบนระบบเครือข่ายรัฐาการ สามารถดูข้อมูลการเสียภาษีทุกประเภทได้ คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม อากรแสดมปี ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งข้อมูลภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นข้อมูลสำคัญที่นำมาใช้ในการกำกับดูแลผู้เสียหายให้เสียหายถูกต้องครบถ้วน เพราะภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นภาษีที่แสดงถึงแหล่งที่มาของรายได้ว่าผู้มีเงินได้มีรายได้มาจากแหล่งใดบ้าง

ตารางที่ 1.1 แสดงผลการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง ปีงบประมาณ

2545 - 2549

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทภาษี	ปีงบประมาณ				
	2545	2546	2547	2548	2549
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	64.42 (7.554)	68.19 (6.804)	70.58 (6.931)	70.17 (6.011)	89.96 (6.689)
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	78.72 (9.231)	90.08 (8.988)	113.74 (11.170)	113.24 (9.700)	107.95 (8.027)
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย	364.95 (42.797)	404.05 (40.318)	445.75 (43.774)	555.02 (47.543)	639.95 (47.585)
ภาษีการค้า	0.02 (0.002)	0.00	0.00	0.00	0.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	318.73 (37.377)	392.92 (39.207)	360.12 (35.365)	398.09 (34.100)	471.18 (35.036)
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	12.66 (1.485)	13.55 (1.352)	12.90 (1.267)	14.61 (1.251)	17.87 (1.329)
อากรแสตมป์	11.87 (1.392)	31.87 (3.180)	13.84 (1.359)	14.68 (1.258)	16.51 (1.227)
รายรับอื่น	1.38 (0.162)	1.51 (0.151)	1.36 (0.134)	1.60 (0.137)	1.44 (0.107)
รวมทุกประเภทภาษี	852.75	1,002.17	1,018.29	1,167.41	1,344.86

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง (2549)

ตัวเลขในวงเล็บ : เป็นตัวเลขแสดงอัตราส่วนร้อยละของภาษีประเภทต่าง ๆ ต่อภาษีที่จัดเก็บทั้งหมด

จากสถิติการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545-2549 ภาษีที่มีการจัดเก็บได้มากที่สุด คือ ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเป็นภาษีที่มีการจัดเก็บได้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามลำดับ ดังตารางที่ 1.1 ดังนั้นจึงเป็นภาษีที่มีความสำคัญต่อการจัดเก็บของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง ซึ่งในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการและให้เป็นปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ต้องออกตรวจสภาพกิจการ

ณ สถานประกอบการ โดยก่อนที่จะออกตรวจสภาพกิจการต้องมีการคัดเลือกรายเพื่อออกตรวจ ซึ่งในการคัดเลือกรายจะทำโดยการนำข้อมูลการเสียหายประเภทต่าง ๆ บนระบบกำกับดูแลมาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยนำรายรับที่ยื่นเสียหายเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีมูลค่าเพิ่ม มาเปรียบเทียบกับรายรับตามข้อมูลภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ว่าได้นำรายรับมายื่นชำระภาษีไว้ครบถ้วนหรือไม่ จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยส่วนใหญ่แล้วจะพบว่าผู้เสียหายนำรายรับมายื่นชำระภาษีไว้ไม่ครบถ้วน จึงเป็นมูลเหตุทำให้ออกตรวจสภาพกิจการ โดยปัญหาและอุปสรรคที่พบในการปฏิบัติงานกำกับดูแลเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ในด้านตัวของเจ้าหน้าที่เอง พบว่ายังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามประมวลรัษฎากรไม่เพียงพอต่อการตรวจสอบและให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ผู้ประกอบการได้ หรือในบางครั้งเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการไม่ตรงกันจึงทำให้ผู้ประกอบการเกิดความสับสน และในด้านของผู้ประกอบการ ปัญหาและอุปสรรคที่พบ คือ การที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หรือผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย หรือผู้ประกอบการที่เป็นทั้งผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย และผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย น้อยหรือไม่เพียงพอ เช่น การที่ผู้ประกอบการซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่หักภาษี ณ ที่จ่าย เนื่องจากไม่ทราบว่ารายรับดังกล่าวต้องหักภาษี และการที่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำรายรับที่ถูกหักภาษีไว้มายื่นเสียหายเงินได้เนื่องจากเข้าใจว่าได้เสียหายไว้แล้ว ทำให้ยื่นรายรับเพื่อเสียหายเงินได้ไว้ไม่ถูกต้อง จากกรณีต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทำให้ผู้ประกอบการต้องชำระภาษีเพิ่มเติมพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระในการเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการ ในด้านของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปัญหาและอุปสรรคที่พบ คือ มีการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายไว้ไม่ถูกต้อง เช่น นำรายรับที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วมาเป็นฐานเงินได้ในการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่าย

จากปัญหาต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาและแนวนโยบายของกรมสรรพากรที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหายต้องแนะนำเรื่องภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้แก่ผู้ประกอบการ ทราบทุกครั้งที่มีการออกตรวจสภาพกิจการ และจากข้อมูลการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปางพบว่าภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นภาษีที่มีความสำคัญต่อผลการจัดเก็บ ดังนั้นเพื่อให้การจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย โดยจะศึกษาถึงความรู้และความเข้าใจ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหายของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง กลุ่มผู้ประกอบการในระบบกำกับดูแลผู้เสียหายประเภทบุคคลธรรมดาและ

นิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในเขตท้องที่จังหวัดลำปาง และส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง เนื่องจากในเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตที่มีการจ้างเหมาหรือจัดซื้อจัดจ้างเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากผู้ศึกษาได้ปฏิบัติงานในจังหวัดลำปางและได้พบถึงปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ดังนั้นจึงสนใจศึกษาเฉพาะจังหวัดลำปาง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย
- 2) เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง และเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายของกรมสรรพากร

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะหน่วยจัดเก็บที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปางโดยจะศึกษาเฉพาะประเภทภาษีหัก ณ ที่จ่าย และศึกษาเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษี กลุ่มผู้เสียภาษีที่อยู่บนระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษี เฉพาะรายผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง และกลุ่มเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตท้องที่อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

1.5 นิยามศัพท์

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย หมายถึงภาษีที่ผู้จ่ายเงินได้ต้องทำการหักจากผู้มีเงินได้และนำส่งกรมสรรพากร

ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หมายถึงผู้จ่ายเงินได้

ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย หมายถึงผู้มีเงินได้หรือผู้รับเงินได้

เงินได้ หมายถึงเงิน ทรัพย์สิน ซึ่งอาจคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับจริง ผลประโยชน์ ที่อาจคิดคำนวณเป็นตัวเงินได้ในปีภาษี โดยใช้เกณฑ์เงินสด รวมถึงเงินภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือ ผู้อื่น ออกแทนให้ และยังรวมถึงเครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

ปีงบประมาณ หมายถึงรอบระยะเวลา 1 ปี เริ่มนับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม สิ้นสุดปีที่วันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป

ระบบงานกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการและให้เป็นปัจจุบัน หมายถึง ระบบงานตามนโยบายการบริหารงานจัดเก็บภาษีแนวใหม่ของกรมสรรพากร โดยเริ่มปฏิบัติตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2544

การกำกับดูแล หมายถึงการติดตามการชำระภาษีทุกประเภทภาษีและการบริหารงานจัดเก็บภาษีของผู้ประกอบการให้ชำระภาษีถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รวมทั้งการพิจารณาคืนภาษี การตรวจสอบภาษี และให้บริการให้คำปรึกษาด้านภาษีอากร

ผู้ประกอบการ หมายถึงผู้เสียภาษีที่ดำเนินการกำกับดูแล

เจ้าหน้าที่ผู้กำกับดูแล หมายถึงเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสรรพากรพื้นที่ให้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบ ใต้วง และประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมแก่ผู้เสียภาษีที่ไม่ยื่นชำระภาษีหรือชำระภาษีไม่ถูกต้องที่มีภูมิลำเนาในท้องที่ที่รับผิดชอบ และตรวจสอบก่อนคืนภาษีเงินได้ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

นักวิชาการสรรพากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาคืนภาษีทุกประเภทแก่ผู้เสียภาษีที่มีภูมิลำเนาในท้องที่ ตรวจสอบก่อนคืนภาษีเงินได้แก่ผู้ขอคืนภาษีที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาที่หักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสารประกอบการคำนวณภาษีที่ผู้เสียภาษีนำส่ง ตรวจสอบความถูกต้องของการคำนวณภาษี ประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมหากพบว่าการคำนวณภาษีผิดพลาด การดำเนินการยกเลิกการประเมินภาษี และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้รหัส การแก้ไขความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูล การจัดหมวดหมู่ของการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

เจ้าหน้าที่สรรพากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดทำรายงาน การเก็บรวบรวมและประมวลข้อมูล และงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากฝ่ายงานของตนเอง

กิจการซื้อขายไป หมายถึง การประกอบกิจการขายสินค้าทั้งการขายส่งและขายปลีก โดยมีร้านค้าและสินค้าวางจำหน่ายหน้าร้านอย่างชัดเจน และรวมถึงการขายที่ผู้ขายสั่งซื้อสินค้า และส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าทันทีโดยไม่มีการวางสินค้าจำหน่ายหน้าร้าน

กิจการผู้ผลิต หมายถึง การประกอบกิจการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ โดยการ
ใช้แรงงานและเครื่องมือเครื่องจักรเมื่อทำการผลิตครบตามขั้นตอนหรือกระบวนการแล้วจะได้
ผลิตภัณฑ์พร้อมที่จะนำออกจำหน่าย

กิจการให้บริการ หมายถึง การกระทำใด ๆ อันอาจหาผลประโยชน์มีมูลค่า มิใช่เป็นการ
ขายสินค้า

หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล
องค์การบริหารส่วนจังหวัด

สำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง คือหน่วยจัดเก็บระดับจังหวัดมีสำนักงานสรรพากรพื้นที่
สาขาในความดูแลรับผิดชอบ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ประกอบด้วย

1. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองลำปาง
2. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแม่เมะ
3. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแม่ทะ
4. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแม่พริก
5. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเกาะคา
6. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาางาว
7. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาวังเหนือ
8. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเถิน
9. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาสบปราบ
10. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาห้างฉัตร
11. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแจ้ห่ม